

der skal betale for børns mad? Kan vi ikke være enige om, at det er forældrenes ansvar, at børnene får mad?

Kl. 16:12

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 16:12

Lene Hansen (S):

Jamen man kan jo spørge: Hvad bliver det næste fra Venstre? Bliver det, at det kun er skolebørnernes forældre, der skal betale skolebøgerne? Bliver det sådan, at det er de ældre selv, der må afholde alle udgifter, fordi det er de ældres problem at være ældre – eller hvad man nu skal sige? Altså, vi oplever, at det er samfundets forpligtelse at tage vare på medborgerne, og det gælder især vores børn. De allermindste børn har brug for en række tilbud, og det føler vi altså at samfundet som helhed står sig ved at være med til at finansiere.

Med hensyn til bemærkningerne om, at det er en lokal prioritering at lade være med at hæve prisen for børnepasning, vil jeg bare sige, at jeg ser for mig, at det vil blive meget, meget vanskeligt at holde sammen på kommunernes økonomi ved at skulle finansiere et nyt tilbud, som jo bliver en pligt herfra.

Kl. 16:13

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Vivi Kier for en kort bemærkning.

Kl. 16:13

Vivi Kier (KF):

Ja tak. Allerførst får jeg lige et frygteligt behov for at sige, at jeg synes, at fru Lene Hansen får det udlagt, som om dagplejen er et væsentlig ringere tilbud end en institutionsplads i en vuggestue, og det må jeg sige ikke er korrekt. Vi har nogle rigtig, rigtig dygtige dagplejere, og der er rigtig, rigtig mange forældre, som meget bevidst vælger en dagpleje frem for en vuggestue. Lad det nu være.

Jeg kunne jo forstå, at på det sådan lidt overordnede plan var Socialdemokraterne meget enige i forslaget, og så var der alligevel en række fatale fejl og mangler. Jeg blev sådan meget i tvivl om, hvorvidt Socialdemokraterne vil støtte det her lovforslag, eller hvad det er, der skal pilles ud, før man kan støtte det?

Kl. 16:14

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Lene Hansen (S):

Hvis fru Vivi Kier havde hørt efter, hvad der blev sagt i ordførertalen, så ville jeg være fri for at stå og forsvare en holdning, som jeg ikke har givet udtryk for.

Jeg sagde udtrykkeligt, at de to tilbud hver har deres store kvaliteter, og det er ikke udtryk for nogen form for nedvurdering af dagplejetilbuddet – tværtimod. Der er forskel på de to tilbud, og det går jeg ud fra at fru Vivi Kier er klar over, nemlig at der er ansat pædagogisk personale i vuggestuen, og det var såmænd det faktum, jeg påpegede.

Med hensyn til det andet spørgsmål, så ... ja, nu er min taletid udløbet. Jeg bliver nødt til at få det gentaget.

Kl. 16:15

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Vivi Kier.

Kl. 16:15

Vivi Kier (KF):

Jeg prøver så at stille et helt andet spørgsmål. Jeg skal gøre det kort og enkelt.

Når det er lørdag og det er søndag, når det er ferie, når det er aftensmad, når det er morgenmad, er det jo forældrene, som skal gå hen og handle hos købmanden og slagteren, lave mad og betale maden for deres børn. Når de så skal i daginstitution, synes man åbenbart lige pludselig ikke, at det er o.k., at forældrene skal betale for den mad, børnene får. Jeg får lyst til at spørge: Har Socialdemokraterne nogen sinde overvejet, hvor grænsen går imellem forældrenes ansvar og statens ansvar?

Kl. 16:16

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 16:16

Lene Hansen (S):

Vi er jo enige om i det danske samfund, at det er hensigtsmæssigt, at kvinderne er på arbejdspladserne, lige så vel som mændene er det, og det efterlader jo så børnene med et behov for at blive passet. Derfor har vi vel som samfund en forpligtelse til at være med til at løse dette pasningsproblem på allerbedste måde, og børnene skal naturligvis have det allerbedste pasningstilbud, og det bør også indeholde en garanti for et sundt frokostmåltid. Det er jo dér, hvor vi er fuldstændig enige med regeringspartierne og med regeringen, nemlig at det er meget, meget vigtigt. Så jeg går ud fra, at det ikke er til debat. Men hvor går grænsen? Grænsen går jo dér,